

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 465/2023-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

[REDACTED], proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 8To/14/2023 z 1. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 22. augusta 2023 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 dohovoru rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Sťažovateľ nie je pri podaní ústavnej sťažnosti právne zastúpený, avšak nežiada o ustanovenie právneho zástupcu a uvádza, že ak ústavný súd zistí, že sťažnosť nie je celkom bezúspešná, zvolí si sám obhajcu z radu advokátov.

2. Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom č. k. 1T/60/2022 zo 6. marca 2023 uznal sťažovateľa vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) a e), ods. 3 písm. a) a d) Trestného zákona (ďalej len „TZ“) s poukazom na § 138 písm. b) TZ, za čo mu uložil podľa § 208 ods. 3 TZ za použitia § 38 ods. 2 a 3 TZ pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) TZ a nezistení priťažujúcich okolností podľa § 37 TZ trest odňatia slobody na osem rokov nepodmienečne. Súd sťažovateľa zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

3. O odvolaní sťažovateľa proti tomuto rozsudku rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom tak, že ho zrušil vo výroku o treste a sťažovateľovi uložil trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov.

II. Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti uvádza, že všetky úkony vykonávané v priebehu trestného konania boli pre neho „španielskou dedinou“. Namieta, že obhajoba musí byť skutočne aktívna a skutočná, nielen formálna (v tom zmysle, že je obhajca prítomný na pojednávaniach). Samotná prítomnosť obhajcu *ex offio* podľa sťažovateľa ešte neznamená, že jeho právo na obhajobu bolo skutočne zachované. Podľa sťažovateľa „v skutku práca obhajcu v trestnom konaní spočíva v tom, aby svojho klienta vlastným úsilím v zmysle právnych predpisov spod obžaloby oslobodil (teda aby tým úsilím súd dostatočne presvedčivým spôsobom presvedčil o nevine svojho klienta), respektíve aby po ukončení vyšetrovania a naštudovaní vyš. spisu svojmu klientovi vysvetlil, že dôkazy zabezpečené vyšetrovateľom PZ absolútne donútia súd vyniesť odsudzujúci rozsudok, a že aj napriek tomu, že sa jeho klient cíti byť nevinný, pre neho bude lepšie, ak vyhlási vinu, aby následne mal súd priestor (v zmysle poľahčujúcich okolností) i pri výmere trestu vyniesť miernejší trest...“.

5. Vo svojej podstate sťažovateľ namieta, že mu právny zástupca neporadil, nevysvetlil mu situáciu (že dôkazy svedčia proti nemu) a nepovedal mu, ako by bolo lepšie postupovať ohľadom obhajoby.

6. Podľa sťažovateľa je zmyslom a účelom trestného stíhania a samotného trestu odňatia slobody nielen samotné potrestanie páchatel'a, ale hlavne to, aby páchatel' pochopil, čo bolo v jeho správaní trestné, necharakterné a nemorálne. Od začiatku konania sa mu nikto neunúval vysvetliť účel trestného konania a nikto mu nevysvetlil, prečo ho vzali do väzby a v končenom dôsledku aj na výkon trestu odňatia slobody, ani to, čoho sa treba vyvarovať v budúcnosti, aby už nikto jeho konaním nebol poškodený. Ak by tomu rozumel, ako rozumie teraz, od začiatku konania by mal iný postoj a hanbil by sa, ako sa hanbí teraz a je presvedčený, že by postačoval aj miernejší trest.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Koncepcia konania o ústavnej sťažnosti je založená na princípe subsidiarity. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Jeho úlohou je v súlade s čl. 124 a nasl. ústavy ochrana ústavnosti, a nie tzv. bežnej zákonnosti, resp. protiprávnosti. Z tohto pohľadu je nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť pred podaním ústavnej sťažnosti splnená, vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje. Právomoc ústavného súdu je teda vybudovaná na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených, ktorých eventuálnu protiústavnosť už nemožno zhojiť inými procesnými prostriedkami, resp. už nie je možná náprava iným spôsobom.

8. Z obsahu podanej ústavnej sťažnosti možno vyvodiť, že sťažovateľ namieta porušenie svojho práva na obhajobu. Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku možno dovolanie podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Rozhodovanie o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku patrí vždy najvyššiemu súdu.

9. Podľa informácií zistených ústavným súdom vlastnou činnosťou do dňa prijatia tohto uznesenia sťažovateľ vo veci dovolanie nepodal. V danom prípade sťažovateľ nevyčerpal všetky prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho označených základných práv a slobôd v systéme všeobecných

súdov účinne poskytuje, keďže proti napadnutému rozsudku krajského súdu môže/mohol, vychádzajúc z jeho argumentácie, podať dovolanie. V ústavnej sťažnosti pritom absentuje zmienka o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktorými by sťažovateľ nepodanie dovolania odôvodnil v zmysle § 132 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

10. Ústavný súd tak ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. septembra 2023

Robert Šorl
predseda senátu